

Golfentusiasten 5/90

GOLFPROFILEN – John Johansen

Signert naj

Golf i Norge er for mange så nytt at de knapt har hørt om caddies. Det er en for lengst utdødd «rase», - unge gutter og jenter som tjente sine første lommepenger på golfbanen, og også gjerne slo sine første slag der, om de holdt seg inne med «caddie-masteren», - han som organiserte dem og passet på hvis tur det var, og hvem som egnet seg best til den av klubbens koryfeer.

Vi er tilbake på Bogstad, 55-60 år tilbake i tiden, - på caddybenken kører det seg småkarer og jenter som venter på tur: 9 hull for 1 krone, 18 hull 2 kroner. Det var både A- og B- caddies og blant A fant man nok gjerne to som på Bogstad er kjent som parhestene «John og Kåre», - John Johansen og Kåre Kittelsen.

John, som er den rene grosserer i norgesmesterskap innrømmer gjerne at Kåre har pustet han i nakken siden guttedagene, men at han selv hadde hatt vinner- og mesterskapsflaksen på sin side.

Han slo sine første slag som «night-member» da han, etter endt lag i sin ungdoms vår, fikk caddiemasterens tillatelse til å spille litt i smug om kvelden når medlemmene hadde tatt seg hjem til middag og banen var tom for folk.

Bogstads pro på den tiden, Gibbie Heron, lærte sine unge disipliner de viktigste elementer i svingen, noe de absorberte raskt. Etter en kort tid spilte ungguttene bedre enn de fleste medlemmene og underviste endog i det skotten Gibbie hadde predikert, - men da på Fossumsk – «kåkke rista, tørne båddin» o.l. Selv har John aldri tatt en time.

På slutten av 4-tallet ble John medlem på Bogstad og i 1950 var han så med i sin første store konkurranse (bortsett fra caddiekonkurranse, som det gjort stor stas på i 30-40 årene) og blåste alt av banen, inklusive den tids store navn i skandinavisk golf,

Graham Lockey i finalen i åpent «Skandinaviske».

Siden den dag har det bare vært en selvfølgelighet at John skulle finnes på toppen av premielistene, og særlig på Bogstad har han forsynt seg av fatet ved enhver anledning. I alt har han innkassert 11 NM før han ble senior, og har ikke slått av varmen senere, - det nærmer seg dusinet i den bransjen også.

Og hjemme på Hovseter er det trangt om plassen som et resultat av alle de andre små og store turneringer han har figurert på toppen, - hvorav hustru Gudrun har assistert ham i forursome suksesser «en masse».

John har for øvrig – så sjelden han enn er i roughen, - funnet henne der. De var begge caddies, og hun forteller at hun en gang mistet øye på en ball som en konsul Hansen spilte ut i geografien. John så den (som en god caddy måtte), men sa ikke noe før det ble prekært for Gudrun. Da sa John «Her er'n». Og det ble dem. Og de trives med sin golf flere ganger i uken.

Noe kortere på «driven» sier John, men kortspillet hans er nok de fleste misunnelige på. Fra 30 meteren er han umulig, - mer enn to er en sjeldenhet.

Tiden da han representerte i VM med Jack Nicklaus i feltet, eller da han spilte for Skandinavia mot Skottland er gode minner å ta med, skjønt helt ute av bildet er John slettes ikke her på berget.

Han var 1 fattig slag fra å bli seniormester (over 55) i år og tross 15 år «overdue» til alderen, ikke til å komme utenom når det var snakk om EM-laget til Østerrike.

Grosserereren i NM har just passert de 70 og kan fremdeles være ganske nær det på 18 hull.

John spilte golf helt til det siste, og deltok i en seniorturnering så sent som i mai 1997 (tre uker før hans døde).

Ja, John kam man med rette ta hatten av for, - en fin kar både på og utenfor golfbanen

